

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Percusserunt me & uulnerauerunt me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

¶ Percusserunt me & uulnerauerunt me.

¶ Quomodo, uel quibus armis percusserūt me? Conferendo & colloquendo, & gemitus suos nimis ultroneos, imo & nimis uiolentos, in mediū iaciendo, percusserunt me: quos uidelicet gemitus & fletus suos, & si uellent, retinere non poterant, & iccirco solutis habenis lachrymas suas currere dimittabant, quantū ipsæ lachrymæ uolebant. Tunc unusquisq; portionem suam afferebat in mediū, memores uerborum patris sui, filij mei, sponsi iam dicti, dilecti nostri, uerborū nouissimorum patris eiusmodi, quæ moriens & quasi ultimum trahēs spiritum dixit, memores quale testamentum scripserit eisdem filijs suis, qualem hæreditatem dimisisset eis, & de ipsorū hæredum pace & concordia moriens q̄ pie sollicitus testator ipse fuisset, & quomodo cum dilexisset suos qui erāt in mundo in finē dilexit eos. Hæc erant iacula ipsorum, & istis percusserunt me, & uulnerauerunt me, percussi ipsi & uulnerati, a me uicissim sagittis acutis, quæ erant sagittæ loquētis in me dilecti, quemadmodū Psal. 119

Ioan. 13

Psal. 119

¶ Inter ista tulerunt mihi pallium meum illi custodes muroꝝ, ita uidelicet, ut totū qd̄ erat in me secretū, facerē, q̄rum opus erat, illis manifestū.

RVP. IN CANT. CAN. CAP. V.

Luc. 2

Nam eatenus omnia quæ erāt de illo dilecto uerba conseruaueram conferens in corde meo, & ita contegens quasi sub pallio tunc autē deprompsi in aperto, uidelicet necessaria multumq; profutura prædicando uel etiam conscribendo dilecti euangelio. His alijsque modis defessa & omnino huic mundo præmorta, conuerto me ad filias sororesq; nostras, euangelij nostri uidas, siue qualescunque sexus nostri personas mihi creditas, & aio ad eas.

¶ Adiuo uos filia Hierusalem, si inuenieritis dilectū meum, ut annuncietis ei, quia amore languo.

Rom. 1.

¶ O filia Hierusalem, quæ uere estis filia Abraham, semen Iuda, filia quoq; David secundum fidem, credendo in eum, qui cum esset filius Dei secundum diuinitatem, & rex supernæ Hierusalem: factus est filius meus siue filius hominis ex semine David secundum carnē, adiuo uos, uidelicet per hoc ipsum unde estis filia Hierusalem, si inuenieritis dilectum meum, si autē me, ut sæpe fit, discipulæ ante magistrā, exeuntes de corpore, ueneritis ante dilecti mei conspectū, ut annuncietis ei, quia amore languo, quia præ amore eius, præ magno uidendæ faciei eius desiderio, nimis uitæ huius tædium patior, & animo gemituoso lachrymosisq; oculis suspiriosas præsentis exilij moras sustineo. ¶ Quid erat uel quod efficiebat hæc talis adiuratio? Nunquid ille dilectus nesciret amorem languentis siue languorem amantis, nisi annuncietur ei? Domine (inquit PETRVS) tu omnia scis, tu scis, quia amo te.

Ioan. 21.